

gen Maade har overseet, at Regjeringen vel har været sig disse Vanskeligheder bevidst; §§ 15 og 16 i Udkastet og mangfoldige Steder i Instructionen tyde paa, at Regjeringen har søgt at træffe Foranstaltninger til at borttrydde de Misligheder, jeg har omtalt; men jeg troer, at det er muligt i denne Retning endnu at gaae videre. Holder jeg mig til § 15, er der ved den aabnet en Mand en Bei, hvorved han kan ansættes i Skat, uden at han derfor behøver at opgive sin Formue; men den Mulkt, man der har sat, er i mine Tanker saa overdreven høi — det er en Sum af mellem 80 og 90 Rbd. — at de Gæste, som kunde benytte den det er dem, der sidde i en ganske overordentlig udvidet Bedrift, — den øvrigte Deel af Befolkningen vil jo aldeles ingen Nytte have deraf. Nu seer jeg vel, at man vil svare mig: Ja, men naar vi saaledes opgive dette, naar vi f. Ex. formindste Mulkten meget, saa vil det let kunne skee, at vi ikke komme til et virkeligt og sandt Resultat, men fortabe os i Vilkaarligheden. Jeg vil hertil først tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog bliver umuligt at komme til Andet end et Skjønresultat i de allerfleste Tilfælde. Naar jeg nemlig undtager Embedsmændene, som staae paa fast Gage, naar jeg undtager enkelte store Handlende, som med en overordentlig Nøiagtighed føre deres Bøger, naar jeg undtager Mænd, som leve af Renten af deres Capital, og saadanne enkelte Andre, saa vil det i Almindelighed falde meget haardt at komme til et nogenlunde sikkert Resultat om en Mandes Indtægter. Tager jeg f. Ex. en kjøbenhavnsk Detailhandler, en Urtekræmmer, saa troer jeg virkelig, at, naar han skal nøiagtigt opgive sin hele Status ved Aarets Ende, naar han f. Ex. skal tage Hensyn til det Dplag af Varer, han har i Behold fra det foregaaende Aar, saa vil det i Reglen falde ham overordentlig vanskeligt at gjøre dette, og han vilde vistnok ikke kunne komme til dette Resultat uden en uhyre nøiagtig og besværlig Bogføring. Jeg vil tage et Exempel fra Landet, jeg vil tage en Gaardmand; jeg troer, at det for ham ogsaa har mange Vanskeligheder at komme til et Resultat, som er andet end et blot Skjønresultat. Men, forholder det sig rigtigt (Nei! Jo!), hvad

jeg her har udtalt, som jeg virkelig troer, at det gjør, skjønner jeg ikke Andet, end at man gjør Ret i hellere at tage Vilkaarligheden ad den mindre ødiøse Bei end ad den mere ødiøse. Desuden troer jeg virkelig, at, hvis en Mand ikke melder sig og selv opgiver den Sum, for hvilken han vil ansættes i Skat, saa vil Skattecommissionen vistnok i Almindelighed ikke sætte ham lavere, men snarere sætte ham høiere, fordi den vil have Mistanke om, at den Mand maa have Noget derunder, siden han ikke vil opgive Beløbet af sine Indtægter. Nu veed jeg vel, at der i denne Henseende er stor Forskjel mellem Kjøbenhavn og de mindre Kjøbstæder og Landet, thi i Kjøbenhavn ere Folk temmelig ubekjendte for hverandre, men Kjøbenhavn er unægtelig ogsaa den mindre Deel af Landet; i Smaakjøbstæderne og paa Landet er Personalkundskaben større.

Det næste Punkt, jeg gaar over til at omtale, er, at Angivelsen skal skee paa Ere og Samvittighed under Gds Tilbud. Jeg nægter ikke, at efter min Følelse er det en yderst mislig Maade at bruge Eden paa — i et saadant Tilfælde, hvor det hos Alle er vitterligt, at idetmindste enkelte Mænd meget let kunde føle sig fristede til at afvige fra Sandheden. Men der kommer en anden Omstændighed til, og det er, at naar en Mand modtager et saadant Schema, og han ikke har Lyst at møde for vedkommende Skattecommission, saa kan han maaskee efter sin bedste Overbeviisning søge at udfylde det. Han gjør under Gds Tilbud, ikke i den Hensigt at besvige, men i Mangel af Overstigt, eller af andre Grunde, en Angivelse, som af Skattecommissionen, der har den større Overstigt, befindes at være urigtig. Nu vil jeg spørge, hvad det bliver for en pinlig Stilling, hvori en saadan Skattecommission kommer, naar den skal tilkalde en Mand, som under Gds Tilbud efter sin bedste Overbeviisning har angivet sin Indtægt, og hvilken pinlig Stilling bliver det ikke for en Mand selv, naar han om dette sit edelige Udsagn maaskee skulde komme til at tilstaae: ja, du har feilet. Jeg troer i den Henseende, at man ikke skal fordrø den første Opgivelse under Gds Tilbud, men at det er rigtigere at opsætte dette til et sildigere Stadium, naar ved-